

ACORD**privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii****CUPRINS**

Preambul	
Articolul 1	Obiect și scop
Articolul 2	Definiții
Articolul 3	Domeniul de aplicare al prezentului acord în legătură cu tratatele bilaterale de asistență judiciară reciprocă încheiate cu statele membre și în absența acestor tratate
Articolul 4	Identificarea informațiilor bancare
Articolul 5	Echipele comune de anchetă
Articolul 6	Videokonferințe
Articolul 7	Transmiterea accelerată a cererilor
Articolul 8	Asistența judiciară acordată autorităților administrative
Articolul 9	Limite de utilizare în scopul protejării datelor personale și a altor date
Articolul 10	Cererea de confidențialitate a statului solicitant
Articolul 11	Consultări
Articolul 12	Aplicarea în timp
Articolul 13	Nederogare
Articolul 14	Viitoare tratate bilaterale de asistență judiciară reciprocă încheiate cu statele membre
Articolul 15	Desemnări și notificări
Articolul 16	Aplicare teritorială
Articolul 17	Revizuire
Articolul 18	Intrare în vigoare și denunțare
Notă explicativă	

UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI STATELE UNITE ALE AMERICII,

DORIND să faciliteze în continuare cooperarea dintre statele membre ale Uniunii Europene și Statele Unite ale Americii,

DORIND să lupte mai eficient împotriva criminalității pentru a-și proteja societatea democratică respectivă și valorile comune,

ȚINÂND CONT DE RESPECTAREA drepturilor persoanei și a statului de drept,

ȚINÂND CONT de garanțiile prevăzute de sistemele lor juridice respective, care prevăd dreptul persoanei acuzate la un proces echitabil, inclusiv dreptul de a fi judecată de o instanță imparțială stabilită de lege,

DORIND să încheie un acord privind asistența judiciară reciprocă în materie penală,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Obiect și scop

Părțile contractante se angajează, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord, să își consolideze cooperarea și asistența judiciară reciprocă.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului acord,

1. „Părțile contractante” desemnează Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii.
2. „Stat membru” desemnează un stat membru al Uniunii Europene.

Articolul 3

Domeniul de aplicare al prezentului acord în legătură cu tratatele bilaterale de asistență judiciară reciprocă încheiate cu statele membre și în absența acestor tratate

(1) Uniunea Europeană, în conformitate cu Tratatul privind Uniunea Europeană, împreună cu Statele Unite ale Americii, se asigură că dispozițiile prezentului acord se aplică tratatelor bilaterale de asistență judiciară reciprocă în vigoare între statele membre și Statele Unite ale Americii la data intrării în vigoare a prezentului acord, în următoarele condiții:

- (a) articolul 4 se aplică pentru a permite identificarea conturilor financiare sau a operațiunilor financiare, în afară de alte atribuții care sunt deja prevăzute de dispozițiile tratatului bilateral;
- (b) articolul 5 se aplică pentru a autoriza formarea și activitățile echipelor comune de anchetă, în afară de alte atribuții care sunt deja prevăzute de dispozițiile tratatului bilateral;
- (c) articolul 6 se aplică pentru a autoriza înregistrarea mărturiei unei persoane aflate în statul solicitat, prin folosirea tehnologiei de transmitere video între statul solicitant și cel solicitat, în afară de alte atribuții care sunt deja prevăzute de dispozițiile tratatului bilateral;
- (d) articolul 7 se aplică pentru a permite utilizarea mijloacelor rapide de comunicare, în afară de alte atribuții care sunt deja prevăzute de dispozițiile tratatului bilateral;
- (e) articolul 8 se aplică pentru a autoriza furnizarea de asistență judiciară reciprocă autorităților administrative în cauză, în

afară de alte atribuții care sunt deja prevăzute de dispozițiile tratatului bilateral;

- (f) sub rezerva articolului 9 alineatele (4) și (5), articolul 9 se aplică în locul sau în absența dispozițiilor tratatului bilateral care reglementează limitele de utilizare a informațiilor sau a probelor furnizate statului solicitant, precum și condiționarea sau refuzul asistenței din motive legate de protecția datelor;
 - (g) articolul 10 se aplică în absența dispozițiilor din tratatul bilateral, referitoare la circumstanțele în care un stat solicitant poate cere păstrarea confidențialității solicitării sale.
- (2) (a) Uniunea Europeană, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, se asigură că fiecare stat membru recunoaște, prin intermediul unui instrument scris între statul membru în cauză și Statele Unite ale Americii, că tratatul său bilateral de asistență judiciară reciprocă în vigoare încheiat cu Statele Unite ale Americii se aplică în modul descris în prezentul articol.
 - (b) Uniunea Europeană, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, se asigură că noile state membre care aderă la Uniunea Europeană după intrarea în vigoare a prezentului acord și care au încheiat tratate bilaterale de asistență judiciară reciprocă cu Statele Unite ale Americii adoptă măsurile menționate la litera (a).
 - (c) Părțile contractante se străduiesc să finalizeze procesul descris la litera (b) înainte de aderarea prevăzută a unui nou stat membru, sau cât mai curând posibil după această aderare. Uniunea Europeană notifică Statelor Unite ale Americii data aderării noilor state membre.
 - (3) (a) Uniunea Europeană, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, și Statele Unite ale Americii se asigură că dispozițiile prezentului acord se aplică în absența unui tratat bilateral de asistență judiciară reciprocă în vigoare între un stat membru și Statele Unite ale Americii.
 - (b) Uniunea Europeană, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, se asigură că acest stat membru recunoaște, prin intermediul unui instrument scris între statul membru în cauză și Statele Unite ale Americii, aplicarea dispozițiilor prezentului acord.
 - (c) Uniunea Europeană, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, se asigură că noile state membre care aderă la Uniunea Europeană după intrarea în vigoare a prezentului acord și care nu au încheiat tratate bilaterale de asistență judiciară reciprocă cu Statele Unite ale Americii adoptă măsurile menționate la litera (b).

(4) În cazul în care procesul descris la alineatul (2) litera (b) și la alineatul (3) litera (c) nu este finalizat până la data aderării, dispozițiile prezentului acord se aplică în relațiile dintre Statele Unite ale Americii și noul stat membru de la data la care acestea și-au notificat reciproc și au notificat și Uniunii Europene finalizarea procedurilor interne ale acestora necesare în acest scop.

(5) Părțile contractante sunt de acord că prezentul acord vizează numai asistența judiciară reciprocă între statele respective. Dispozițiile prezentului acord nu conferă persoanelor particulare dreptul de a obține, de a distruge sau de a exclude probe, sau de a împiedica executarea unei cereri; ele nu extind și nici nu limitează drepturile conferite de dreptul intern.

Articolul 4

Identificarea informațiilor bancare

(1) (a) La cererea statului solicitant, statul solicitat verifică fără întârziere, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, dacă băncile situate pe teritoriul său dețin informații cu privire la faptul că o persoană fizică sau juridică identificată, suspectă sau învinuită pentru o faptă penală, este titulara unuia sau mai multor conturi bancare. Statul solicitat comunică fără întârziere statului solicitant rezultatul verificărilor sale.

(b) Acțiunile menționate la litera (a) se pot realiza, de asemenea, pentru a identifica:

(i) informațiile referitoare la persoane fizice sau juridice condamnate sau implicate într-o infracțiune;

(ii) informațiile deținute de instituțiile financiare nebankare;

(iii) operațiunile financiare care nu sunt legate de conturi bancare.

(2) Cererea de informații menționată la alineatul (1) cuprinde:

(a) identitatea persoanei fizice sau juridice, în scopul localizării acestor conturi sau operațiuni;

(b) informații suficiente pentru a permite autorității competente a statului solicitat:

(i) să aibă motive rezonabile de a bănuși că persoana fizică sau juridică în cauză este implicată într-o infracțiune și că băncile sau instituțiile financiare nebankare situate pe teritoriul său pot deține informațiile solicitate și

(ii) să tragă concluzia că informațiile cerute au legătură cu ancheta sau urmărirea penală;

(c) în măsura în care este posibil, informații privind numele băncii sau al instituției financiare nebankare care poate fi implicată, precum și alte informații a căror cunoaștere poate contribui la restrângerea amplitudinii anchetei.

(3) Cererile de asistență reglementate de prezentul articol sunt transmise între:

(a) autoritățile centrale competente în materie de asistență judiciară reciprocă din statele membre, sau autoritățile naționale ale statelor membre responsabile de anchetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor, desemnate în temeiul articolului 15 alineatul (2) și

(b) autoritățile naționale ale Statelor Unite ale Americii responsabile de anchetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor, desemnate în temeiul articolului 15 alineatul (2).

După data intrării în vigoare a prezentului acord, părțile contractante pot să convină, printr-un schimb de note diplomatice, să modifice căile prin care sunt transmise cererile în temeiul prezentului articol.

(4) (a) Sub rezerva literei (b), un stat poate, în temeiul articolului 15, să își limiteze obligația de a furniza asistență, în temeiul prezentului articol, la:

(i) infracțiunile pasibile de pedeapsă, în temeiul legislației statului solicitat și a statului solicitant;

(ii) infracțiunile pasibile de o pedeapsă care implică privarea de libertate sau o măsură de siguranță de o durată maximă de cel puțin patru ani în statul solicitant și de cel puțin doi ani în statul solicitat; sau

(iii) infracțiuni grave definite în prealabil, pasibile de pedeapsă în temeiul legislației statului solicitat și al statului solicitant.

(b) Statul care își limitează obligațiile în temeiul literei (a) punctul (ii) sau (iii) permite cel puțin identificarea conturilor asociate activităților teroriste și spălării produselor care rezultă dintr-o gamă extinsă de activități penale grave, pasibile de pedeapsă în temeiul legislației statului solicitat și a statului solicitant.

(5) În temeiul prezentului articol, asistența nu poate fi refuzată din motive care țin de secretul bancar.

(6) Statul solicitat răspunde cererii de prezentare a documentelor referitoare la conturile sau operațiunile identificate în temeiul prezentului articol, în conformitate cu dispozițiile tratatului de asistență judiciară reciprocă în vigoare între statele în cauză, sau, în absența unui astfel de tratat, în conformitate cu cerințele dreptului său intern.

(7) Părțile contractante adoptă măsurile necesare pentru a evita impunerea unei sarcini excesive statelor solicitate prin aplicarea prezentului articol. În cazul în care rezultă totuși sarcini excesive pentru statul solicitat, inclusiv pentru bănci, sau legate de folosirea căilor de comunicație prevăzute de prezentul articol, părțile contractante se consultă de îndată pentru a facilita aplicarea prezentului articol, inclusiv adoptând măsurile care se pot dovedi necesare pentru a reduce sarcinile existente și viitoare.

*Articolul 5***Echipele comune de anchetă**

(1) Părțile contractante adoptă măsurile necesare, în cazul în care nu au făcut-o deja, pentru a permite crearea și funcționarea unor echipe comune de anchetă pe teritoriul fiecărui stat membru și al Statelor Unite ale Americii pentru a facilita anchetele și urmărirea penală care implică unul sau mai multe state membre și Statele Unite ale Americii, atunci când statul membru în cauză și Statele Unite ale Americii consideră că acest lucru este oportun.

(2) Procedurile de funcționare a acestor echipe, cum ar fi compunerea, durata, amplasarea, organizarea, funcțiile, scopul, precum și condițiile de participare a membrilor unei echipe a unui stat la activitățile anchetei care se desfășoară pe teritoriul altui stat sunt stabilite prin acordul autorităților competente responsabile de cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor, desemnate de statele implicate.

(3) Autoritățile competente desemnate de statele interesate respective comunică direct între ele, în scopul creării și funcționării acestor echipe, cu excepția situațiilor în care, datorită complexității excepționale, domeniului foarte amplu sau altor circumstanțe implicate care fac necesară o coordonare centrală cu privire la unele sau la toate aspectele implicate, statele pot veni asupra altor căi de comunicare adecvate.

(4) Atunci când echipa comună de anchetă consideră că unele măsuri de anchetă trebuie luate pe teritoriul unuia dintre statele care compun echipa, un membru al echipei care aparține aceluși stat poate cere autorităților sale competente să ia respectivele măsuri, fără a mai fi nevoie ca celelalte state să prezinte o cerere de asistență judiciară reciprocă. Standardul juridic necesar pentru obținerea executării măsurii în statul respectiv este cel aplicabil activităților naționale de cercetare.

*Articolul 6***Videoconferințe**

(1) În măsura în care acest tip de asistență nu există încă, părțile contractante adoptă măsurile necesare pentru a permite utilizarea tehnologiilor de transmisie prin video între fiecare stat membru și Statele Unite ale Americii pentru a se lua declarația unui martor sau a unui expert aflat în statul solicitat, într-o procedură pentru care este posibilă asistența judiciară reciprocă. Atunci când nu sunt specificate în prezentul articol, metodele aplicabile acestei proceduri sunt cele prevăzute de tratatul de asistență judiciară reciprocă în vigoare între statele în cauză, sau de legislația statului solicitat, după caz.

(2) În afara cazului în care statul solicitant și cel solicitat au convenit altfel, statul solicitant suportă costurile legate de stabilirea și realizarea transmisiei video. Celelalte costuri survenite în cursul

asistenței (inclusiv costurile aferente deplasării participanților în statul solicitat) sunt suportate în conformitate cu dispozițiile aplicabile ale tratatului de asistență judiciară reciprocă în vigoare între statele în cauză sau, în absența unui astfel de tratat, astfel cum s-a convenit între statul solicitant și de statul solicitat.

(3) Statul solicitant și statul solicitat se pot consulta pentru a facilita soluționarea problemelor de natură juridică, tehnică sau logistică care pot surveni cu ocazia executării cererii.

(4) Fără a aduce atingere competenței prevăzute de legislația statului solicitant, orice declarație falsă făcută cu intenție sau orice altă abatere comisă de martor sau expert în timpul videoconferinței sunt pasibile de pedeapsă în statul solicitat, ca și cum fapta respectivă ar fi fost săvârșită în cursul unei proceduri de drept intern.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere utilizării altor mijloace de obținere a mărturiilor în statul solicitat, care sunt disponibile în temeiul tratatului sau legislației aplicabile.

(6) Prezentul articol nu aduce atingere aplicării dispozițiilor acordurilor bilaterale de asistență judiciară reciprocă între statele membre și Statele Unite ale Americii care cer sau permit utilizarea tehnologiei videoconferinței în alte scopuri decât cele descrise la alineatul (1), inclusiv în scopul identificării persoanelor sau obiectelor, sau al înregistrării depozițiilor. Atunci când acest lucru nu este deja prevăzut de tratatul sau de legislația aplicabilă, statul poate autoriza utilizarea tehnologiei videoconferinței în astfel de cazuri.

*Articolul 7***Transmiterea accelerată a cererilor**

Cererile de asistență judiciară reciprocă și comunicările aferente pot fi transmise prin mijloace rapide de comunicare, inclusiv prin fax sau poștă electronică, cu confirmarea oficială atunci când acest lucru este cerut de statul solicitat. Statul solicitat poate răspunde cererii folosind oricare dintre aceste mijloace rapide de comunicare.

*Articolul 8***Asistența judiciară acordată autorităților administrative**

(1) Asistența judiciară se acordă și unei autorități administrative naționale care anchetează faptele în vederea unei urmăriri penale a comportamentului sau a trimiterii în fața autorităților de anchetă sau de urmărire penală, în temeiul competențelor administrative sau de reglementare pentru a efectua o astfel de anchetă. Asistența judiciară reciprocă se poate acorda și altor autorități administrative în astfel de circumstanțe. Asistența nu se acordă în situațiile în care autoritatea administrativă consideră că nu vor avea loc urmărirea penală sau, după caz, trimiterea către autoritățile competente.

(2) (a) Cererile de asistență formulate în temeiul prezentului articol se transmit între autoritățile centrale desemnate, în temeiul tratatului bilateral de asistență judiciară reciprocă în vigoare între statele în cauză, sau între alte autorități desemnate de comun acord de autoritățile centrale.

(b) În absența unui tratat, cererile se transmit între Departamentul Justiției al Statelor Unite și Ministerul Justiției sau, în temeiul articolului 15 alineatul (1), ministerului corespunzător din statul membru în cauză responsabil pentru transmiterea cererilor de asistență judiciară reciprocă, sau între alte autorități desemnate de comun acord de Departamentul Justiției și ministerul respectiv.

(3) Părțile contractante adoptă măsurile necesare pentru a evita impunerea unor sarcini excesive statelor solicitate prin aplicarea prezentului articol. În cazul în care rezultă totuși sarcini excesive pentru statul solicitat, părțile contractante se consultă fără întârziere pentru a facilita aplicarea prezentului articol, inclusiv prin adoptarea măsurilor care se pot dovedi necesare pentru a reduce sarcinile existente și viitoare.

Articolul 9

Limite de utilizare în scopul protejării datelor personale și a altor date

(1) Statul solicitant poate folosi orice mijloace de probă sau informații obținute de la statul solicitat:

- (a) în scopul anchetelor și procedurilor penale;
- (b) pentru a preveni o amenințare imediată și gravă la adresa siguranței sale publice;
- (c) în procedurile sale judiciare sau administrative fără caracter penal aflate în legătură directă cu anchetele sau procedurile:
 - (i) vizate la litera (a) sau
 - (ii) pentru care s-a acordat asistență judiciară reciprocă, în temeiul articolului 8;
- (d) în oricare alt scop, în cazul în care informațiile sau mijloacele de probă au fost făcute publice în cadrul procedurilor pentru care au fost transmise, sau în oricare dintre situațiile descrise la literele (a), (b) și (c) și
- (e) în oricare alt scop, numai cu acordul prealabil al statului solicitat.

(2) (a) Prezentul articol nu aduce atingere capacității statului solicitat de a impune condiții suplimentare într-o cauză dată în care, în absența acestor condiții, statul respectiv nu ar putea da curs cererii de asistență. Atunci când au fost impuse condiții suplimentare, în conformitate cu prezentul paragraf, statul solicitat poate cere statului solicitant să-i dea informații despre utilizarea mijloacelor de probă sau a informațiilor.

(b) Statul solicitat nu poate impune restricții generale legate de standardele juridice ale statului solicitant în materie de prelucrare a datelor cu caracter personal, ca o condiție menționată la litera (a) pentru furnizarea de informații sau mijloace de probă.

(3) Atunci când, în urma comunicării către statul solicitant, statul solicitat ia cunoștință de circumstanțe care pot justifica impunerea unei condiții suplimentare într-o cauză determinată, statul solicitat se poate consulta cu statul solicitant pentru a determina măsura în care pot fi protejate mijloacele de probă și informațiile.

(4) În locul prezentului articol, statul solicitat poate aplica dispozițiile tratatului bilateral de asistență judiciară reciprocă în vigoare cu privire la limitele utilizării mijloacelor de probă și informațiilor, atunci când acest lucru ar avea ca rezultat restricții mai mici privind utilizarea informațiilor și mijloacelor de probă decât permite prezentul articol.

(5) Atunci când un tratat bilateral de asistență judiciară reciprocă între un stat membru și Statele Unite ale Americii, în vigoare la data semnării prezentului acord, permite limitarea obligației de furnizare a asistenței în cazul anumitor infracțiuni fiscale, statul membru în cauză poate indica, în schimbul de instrumente scrise menționat la articolul 3 alineatul (2) cu Statele Unite ale Americii, că pentru acest tip de infracțiuni va continua să aplice dispoziția din tratat privind limitarea utilizării mijloacelor de probă și a informațiilor.

Articolul 10

Cererea de confidențialitate a statului solicitant

În cazul în care statul solicitant cere respectarea confidențialității, statul solicitat face tot posibilul pentru ca cererea și conținutul ei să rămână confidențiale. În cazul în care cererea nu poate fi executată fără a încălca confidențialitatea solicitată, autoritatea centrală a statului solicitat informează statul solicitant despre acest lucru, care hotărăște dacă este sau nu cazul ca cererea să fie totuși executată.

Articolul 11

Consultări

După caz, părțile contractante se consultă pentru a permite o utilizare cât mai eficientă a prezentului acord, inclusiv pentru a favoriza soluționarea oricărui litigiu cu privire la interpretarea sau aplicarea acestuia.

Articolul 12

Aplicarea în timp

(1) Prezentul acord se aplică infracțiunilor comise atât înainte, cât și după data intrării sale în vigoare.

(2) Prezentul acord se aplică cererilor de asistență judiciară reciprocă formulate după data intrării sale în vigoare. Cu toate acestea, articolele 6 și 7 se aplică cererilor pendinte într-un stat solicitat la data intrării în vigoare a prezentului acord.

Articolul 13

Nederogare

Sub rezerva articolului 4 alineatul (5) și a articolului 9 alineatul (2) litera (b), prezentul acord nu împiedică statul solicitat să invoce motivele de refuz al asistenței prevăzute de un tratat bilateral de asistență judiciară reciprocă și nici, în absența tratatului, principiile sale de drept intern aplicabile, inclusiv în situațiile în care executarea cererii de asistență ar aduce atingere suveranității, siguranței, ordinii publice sau altor interese fundamentale ale acestuia.

Articolul 14

Viitoare tratate bilaterale de asistență judiciară reciprocă încheiate cu statele membre

Prezentul acord nu împiedică încheierea, după data intrării sale în vigoare, de acorduri bilaterale între un stat membru și Statele Unite ale Americii, conforme cu prezentul acord.

Articolul 15

Desemnări și notificări

(1) Atunci când, în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (b), a fost desemnat un alt minister decât Ministerul Justiției, Uniunea Europeană notifică Statelor Unite ale Americii această desemnare înainte de schimbul de instrumente scrise între Statele Unite ale Americii și statele membre, descris la articolul 3 alineatul (3).

(2) Pe baza consultărilor privind desemnarea autorităților naționale responsabile cu anchetarea și urmărirea penală a infracțiunilor, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3), părțile contractante își notifică reciproc identitatea autorităților naționale astfel desemnate, înainte de schimbul de instrumente scrise între Statele Unite ale Americii și statele membre descris la articolul 3 alineatele (2) și (3). Pentru statele membre care nu au un tratat de asistență judiciară reciprocă cu Statele Unite ale Americii, Uniunea Europeană notifică Statelor Unite ale Americii identitatea autorităților centrale menționate la articolul 4 alineatul (3) înaintea acestui schimb de instrumente scrise.

(3) Părțile contractante își notifică reciproc orice limite invocate în temeiul articolului 4 alineatul (4) înainte de schimbul de instrumente scrise menționat la articolul 3 alineatele (2) și (3), între statele membre și Statele Unite ale Americii.

Articolul 16

Aplicare teritorială

(1) Prezentul acord se aplică:

(a) Statelor Unite ale Americii;

(b) în ceea ce privește Uniunea Europeană:

— statelor membre;

— teritoriilor ale căror relații externe se află sub responsabilitatea unui stat membru, sau țărilor care nu sunt state membre și pentru care un stat membru are alte îndatoriri cu privire la relațiile externe, atunci când acest lucru a fost convenit prin schimbul de note diplomatice între părțile contractante, confirmat în mod corespunzător de statul membru respectiv.

(2) O parte contractantă poate denunța aplicarea prezentului acord oricărui teritoriu sau țări care face obiectul extinderii prevăzute la alineatul (1) litera (b) prin transmiterea unui preaviz scris de șase luni către cealaltă parte contractantă, pe cale diplomatică, atunci când acest lucru este confirmat în mod corespunzător între statul membru respectiv și de Statele Unite ale Americii.

Articolul 17

Revizuire

Părțile contractante convin asupra revizuirii în comun a prezentului acord, în cel mult cinci ani de la data intrării sale în vigoare. Revizuirea privește, în special, punerea în aplicare concretă a acordului și poate să includă, de asemenea, aspecte precum consecințele dezvoltării ulterioare a Uniunii Europene cu privire la obiectul prezentului acord.

Articolul 18

Intrare în vigoare și denunțare

(1) Prezentul acord intră în vigoare în prima zi care urmează celei de-a treia luni de la data la care părțile contractante au schimbat instrumentele care indică îndeplinirea procedurilor interne în acest scop. Aceste instrumente indică, de asemenea, că au fost îndeplinite procedurile menționate la articolul 3 alineatele (2) și (3).

(2) Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord în orice moment, prin notificare scrisă către cealaltă parte. Această denunțare produce efecte în termen de șase luni de la data notificării sale.

Drept care, subsemnații plenipotențari au semnat prezentul acord

Adoptat la Washington D.C. la douăzeci și cinci iunie două mii trei, în dublu exemplar în limbile daneză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, olandeză, portugheză, spaniolă și suedeză, fiecare din aceste texte fiind autentic.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta stater vägnar

Notă explicativă referitoare la Acordul privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii

Prezenta notă explicativă reflectă interpretările convenite între părțile contractante cu privire la aplicarea anumitor dispoziții ale Acordului privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii (denumit în continuare „Acordul”).

Cu privire la articolul 8

În legătură cu asistența judiciară reciprocă acordată autorităților administrative în temeiul articolului 8 alineatul (1), prima teză a acestui alineat impune obligația de a acorda asistență judiciară autorităților administrative federale solicitante ale Statelor Unite ale Americii și autorităților administrative naționale solicitante ale statelor membre. În temeiul celei de-a doua teze a acestui alineat, asistența judiciară reciprocă poate fi acordată și altor autorități administrative, și anume non-federale sau locale. Această posibilitate este însă lăsată la discreția statului solicitat.

Părțile contractante convin că, în conformitate cu prima teză a articolului 8 alineatul (1), asistența judiciară reciprocă va fi acordată unei autorități administrative solicitante care, la data formulării cererii, anchetează faptele, în cadrul mandatului său statutar, în vederea cercetării penale sau a trimiterii în fața autorităților competente în materie de anchetă și de urmărire penală, astfel cum se precizează în continuare. Faptul că, la data formulării cererii, această autoritate are în vedere trimiterea pentru urmărirea penală, nu exclude ca ea să vizeze și alte sancțiuni decât cele penale. Prin urmare, asistența judiciară reciprocă obținută în temeiul articolului 8 alineatul (1) poate duce autoritatea administrativă solicitantă la concluzia că urmărirea penală sau trimiterea în fața autorităților penale nu ar fi oportune. Aceste consecințe posibile nu afectează obligația părților contractante de a furniza asistență în temeiul acestui articol.

Cu toate acestea, autoritatea administrativă solicitantă poate să nu folosească articolul 8 alineatul (1) pentru a cere asistență atunci când consideră că ancheta nu va duce la urmăriri penale sau la trimiterea cauzei în fața autorităților penale, sau pentru chestiuni în care faptele supuse anchetei nu sunt pasibile de o sancțiune penală sau de trimiterea în fața unei autorități penale, în temeiul legislației statului solicitant.

Uniunea Europeană amintește că, în ceea ce o privește, obiectul acordului intră sub incidența dispozițiilor privind cooperarea polițienească și judiciară în materie penală prevăzute în Titlul VI din Tratatul privind Uniunea Europeană și că Acordul a fost încheiat în domeniul de aplicare a acestor dispoziții.

Cu privire la articolul 9

Articolul 9 alineatul (2) litera (b) este menit să asigure că refuzul asistenței din motive de protecție a datelor nu poate fi invocat decât în cazuri excepționale. O astfel de situație poate să apară în cazul în care, atunci când se cântăresc interesele importante implicate într-o anumită cauză (pe de o parte, interese publice, inclusiv buna administrare a justiției și, pe de altă parte, protecția intereselor private), comunicarea datelor specifice cerute de statul solicitant ar crea dificultăți fundamentale, astfel încât statul solicitat să le considere ca ținând de interese vitale care justifică refuzul. Prin urmare, este exclus ca statul solicitat să refuze să coopereze din motive care țin de o aplicare extensivă, categorică sau sistematică a principiilor protecției datelor. Astfel, faptul că statul solicitant și cel solicitat au sisteme diferite de protecție a confidențialității datelor personale (de exemplu, statul solicitant nu are echivalentul unei autorități specializate în protecția datelor) sau faptul că dispun de mijloace diferite de protecție a datelor personale (de exemplu, statul solicitant utilizează alte mijloace decât ștergerea datelor pentru a asigura confidențialitatea sau exactitatea datelor personale primite de autoritățile de aplicare a legii) nu pot fi impuse ca atare drept condiții suplimentare, în temeiul articolului 9 alineatul (2) litera (a).

Cu privire la articolul 14

Articolul 14 prevede că Acordul nu împiedică încheierea, după data intrării sale în vigoare, a unor acorduri bilaterale de asistență judiciară reciprocă între un stat membru și Statele Unite ale Americii, conforme cu prezentul acord.

În cazul în care o măsură prevăzută de acord ar crea o dificultate operațională pentru Statele Unite ale Americii și pentru unul sau mai multe state membre, această dificultate trebuie mai întâi soluționată, în măsura posibilă, prin consultări între statul membru sau statele membre în cauză și Statele Unite ale Americii sau, după caz, prin procedurile de consultare stabilite în Acord. În cazul în care această dificultate operațională nu poate fi soluționată doar prin intermediul consultărilor, ar fi în conformitate cu Acordul ca acordurile bilaterale viitoare între un stat membru și Statele Unite ale Americii să prevadă un mecanism alternativ fezabil din punct de vedere operațional, care să permită îndeplinirea obiectivelor vizate de dispoziția în legătură cu care a apărut dificultatea.
